

Je Bůh příliš daleko, nebo příliš blízko?

Kde je Bůh? Lidé si odedávna představovali, že snad někde vysoko na nebi. Druhá otázka je, zda má Bůh o lidi vůbec nějaký zájem. V dávných dobách se mezi izraelským lidem občas objevovali zvláštní mužové i ženy, říkalo se jim proroci, protože jejichž ústy promlouval Bůh. On sám však zůstával skrytý.

Pak se stalo něco nevidaného: Bůh sestoupil na zem. Ne ovšem v létajícím talíři, ale vstoupil do života jedné palestinské dívky. Po devíti měsících se narodilo miminko, které si připomínáme o vánocích. Ježíš. Bůh na sebe vzal podobu člověka, aby mohl k lidem mluvit přímo, bez prostředníků. Boží viditelná přítomnost mezi lidmi ale trvala jen nějakých 30 let. Jednou o velikonocích se Bůh zase vzdálil.

Ne na dlouho, vlastně jen na pár dní. O letnicích Bůh znovu sestoupil, tentokrát vstoupil do duší svých učedníků. Narouboval se, naimplantoval do jejich osobností. A oni, ač zevnějškem stále titíž, se stali *novým stvořením*. Ačkoliv se Bůh může zdát vzdálený, přece jen se stále přibližuje. Mluvil ústy proroků, pak chodil sám mezi lidmi, a nakonec si v nich udělal příbytek. Snad proto ho už neslyšíme a nevidíme – je totiž pro naše oči a uši příliš blízko!

kategorie: Filozofické; 2015-05-25 (T.T.)